

3. adventní neděle 12.12.2010 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Mt 25,14-30 Podobenství o hřivnách – povzbuzení k věrnosti

V letošním adventu nasloucháme Ježíšovým podobenstvím. Před 14 dny jsme přemýšleli o známé epizodě s 10 svatebními družičkami, před týdnem to bylo podobenství o koukolu mezi pšenící. Dnes slyšíme o služebnících, kteří se mají postarat o majetek svého pána v jeho nepřítomnosti. Každá z těch ilustrací nám chce jiným způsobem říct něco velmi důležitého.

1. Jsme služebníci

Dnešní Ježíšův příběh nám má přiblížit základní situaci našeho života. Všichni – *ať věřící nebo nevěřící* – žijeme z Boží dobroty. Bůh nás ve své lásce a moudrosti nádherně stvořil a obdaroval. Každý z nás je nějak originální a jiný. S tou svou výbavou, s těmi svými dispozicemi se učíme žít. Někdo má šikovné ruce, někdo jiný dobrou hlavu. Někdo třeba obojí. Někomu se daří používat svá obdarování lépe, někdo to moc nezvládá.

Ježíšův příběh je vyučováním pro křesťany. Připomíná nám, že svůj život a své schopnosti máme jako dary od Boha. Děkujeme za ně a snažíme se žít v odpovědnosti před Bohem. Tuto odpovědnost Ježíš přirovnává k odpovědnosti služebníků velkoobchodníka, který odcestoval a rozdělil mezi své služebníky velký majetek. To nebyly zlaté padáky ani odstupné. To byla část majetku jejich pána, o kterou se měli postarat. Měli jednoduše pokračovat ve své práci, měli dělat v pánově nepřítomnosti to, co dělali i jindy. Měli být dobrými správci a co nejlépe zhodnotit svěřené peníze. Dva z nich situaci zvládli na výbornou, pilně podnikali a dosáhli 100% výnosů. Ten třetí se své odpovědnosti lekl a zazmatkoval. Svěřený obnos bezpečně uschoval a pak vrátil svému pánu. Nic nezpronevřil, nespotřeboval to pro sebe. Ze strachu, že by to nezvládl, nic nepodnikl, neinvestoval a tak majetek ležel ladem. A to bylo špatně.

2. Bůh nám svěřil mnoho

Jako křesťané jsme takovými Božími a Ježíšovými služebníky. Dostali jsme různá obdarování a vzácné Boží dary. Pán Ježíš nemyslí jen naše schopnosti. Sem patří také zdraví, čas, poselství evangelia, dar Ducha svatého. Tyto dary nám Pán nedává jen tak „pro parádu“ a pro naše vlastní potěšení. Boží dary dostáváme proto, abychom je používali, abychom jimi dobře hospodařili a aby tak přinášely užitek. To je logika příběhu, logika odpovědnosti a logika víry. Tak je to normální a tak to má být. Proto jednání prvního a druhého služebníka plně schvalujeme a považujeme je za správné. Nemohu se ovšem ubránit dojmu, že v našem českém prostředí by náš příběh pokračoval jinak. Služebníci by na svého pána nečekali, s penězi by „pláchli“ někam daleko a cizího majetku si užívali na ostrovech v Tichém oceáně. Loajalita, čest, poctivost, odpovědnost, se kterými se v našem příběhu samozřejmě počítá, jsou v našem českém prostředí ctnosti, které lidé neznají. Považují je za přežitek, za slabost, za projev hlouposti a naivity. Je to smutné, ale odvažují se tvrdit, že náš příběh by měl v českých poměrech na konci nejspíše „tunel“.

Vraťme se však k biblickému příběhu a jeho předpokladům. Slyšíme v něm napomenutí i povzbuzení. Soudem nad třetím služebníkem a jeho osobním dramatem má být řečeno, že Ježíšovo slovo je třeba brát vážně. Ovšem hlavně jde o to, abychom věděli, co od nás Ježíš přesně čeká. On nás svými dary i svým vlastním příkladem povzbuzuje k věrnosti. Boží dar nemůže odpočívat. Boží obdarování je tu proto, aby sloužilo druhým... Čas svého života

máme využít k tomu, abychom Boží dary rozvíjeli...A nejlépe je rozvíjíme tehdy, když je používáme.

3. Kdo je ten třetí? Kde jsem já?

Příběh, který Pán Ježíš vyprávěl, se mohl docela dobře odehrát kdysi a mohl by se odehrát zrovna tak s trochu obměněnými kulisami i dnes. Když slyšíme Ježíšovo podobenství, obvykle nás zajímá ten třetí služebník. Vždyť na jeho postoji ukazuje Ježíš na nedorozumění, ke kterému může dojít. Na koho myslí Pán Ježíš? Koho si představují posluchači, když slyší o služebníku, který peníze zakopal do země? Jsou to zákoníci nebo farizeové? Je to někdo jiný? Nevíme to přesně. Víme ovšem něco jiného.... Slyšíme obhajobu třetího služebníka. Dovídáme se, že má o svém pánu zkreslené představy a že nemá k němu úplně normální vztah. Třetí služebník se svého pána bojí!

Nemysleme teď na fiktivní postavu z podobenství, ale myslíme na Ježíše Krista, kterého za ní vidíme. Známe Ho dobře? Známe Jeho lásku a věrnost? To, jak známe svého Boha a v jakém vztahu k Němu stojíme, má vliv na naši oddanost, poslušnost a věrnost. Připomeňme si v této chvíli, že Pán Ježíš je Boží Syn, který nás miluje a který šel kvůli nám cestou utrpení, kříže a smrti, aby nás zachránil a dal nám nový život. On nás pozval k víře a dává se nám poznávat jako dobrý a věrný Pán. Chce, abychom Mu důvěřovali, a chce, abychom Ho milovali. Správný postoj důvěry, oddanosti i poslušnosti k Bohu má vliv na naše postoje k lidem, k životu, k budoucnosti. Jen bychom si měli pamatovat, že poklad víry nestačí jen střežit a nečinně vyčkávat. Podržet svěřené dary a nehospodařit s nimi, znamená ztrácet. Vydávat znamená získávat. Kdo žije odvážnou vírou a nadějí, ten je osvobozen od strachu i sobectví. Ze strachu se nedají vykřesat skutečné životní hodnoty. Nechme se vzácným darem Ducha svatého vést k důvěře, k lásce, k naději. Dovolme Božímu Duchu, aby naše srdce otevíral pro bližní a jejich potřeby. Dovolme Mu, aby nás naplnil odvahou a ukázal nám, kde a jak můžeme v životě a ve společenství Kristovy církve nejlépe používat, rozvíjet a uplatnit svěřené dary.

(12.12.2010 – B. Kaleta)